

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 100

číslo: 27

5. července 2020

Cena: 8 Kč

Usnesení církevního zastupitelstva

S ohledem na pandemii COVID-19 církevní zastupitelstvo schvaluje navrženou úpravu harmonogramu volebního řízení na funkci patriarchy a tento postup při vyhlášení výsledků vyhledávacího řízení na patriarchu:

1. Komise po sečtení všech hlasů ze všech vikariátů do 7. 7. 2020 zveřejní výsledky vyhledávacího řízení na Úřední desce ČČSH a následně neprodleně v Českém zápase tak, že uveřejní všechny navržené i s počty získaných hlasů.
2. Komise v seznamu zveřejněných kandidátů označí ty, kteří vyhovují řádům církve v platném znění (obdrželi alespoň 10 % hlasů).
3. Komise osloví kandidáty, kteří vyhovují řádům církve v platném znění, zda přijímají kandidaturu.
4. Kandidátům bude dána lhůta 10 dnů na vyjádření, zda kandidaturu přijímají.
5. Komise po té bezprostředně, nejpozději do 31. 7. 2020 zveřejní na Úřední desce a následně neprodleně v Českém zápase, kdo kandidaturu na službu patriarchy přijímá.

CZ vzhledem k pandemii COVID-19 schvaluje, že z důvodu lepší možnosti představení kandidátů v církvi bude plánované zasedání sněmu k volbě patriarchy 19. 9. 2020 zrušeno a zasedání sněmu k volbě patriarchy bude svoláno na sobotu 24. 10. 2020.

CZ na základě čl. 61, odst. 2 Ústavy ČČSH a § 50, odst. 5 OŘ pověřuje br. patriarchu T. Buttu správcem církve na období od 29. 9. 2020 (skončení jeho funkčního období) do uvedení v úřad nově zvoleného patriarchy na volební období 2020 – 2027.

CZ stanovuje termín uvedení v úřad nově zvoleného patriarchy na funkční období 2020 – 2027 na 31. 10. 2020.

Fotbalový turnaj 2020

V den vylození spojenců v Normandii jsme se sešli na hřišti za budovou Husitské teologické fakulty UK, abychom se stýkali a potýkali při nejslavnější kolektivní hře. Bratr farář David Hron pro nás uspořádal již tradiční malý fotbalový turnaj „Hrrr na ně“, ve kterém letos v bojovné, leč přátelské atmosféře spolu soupeřily čtyři týmy: Maják Michle, Absolventi HTF, Mana Vršovice a Pražská diecéze. Vítězství obhájili Absolventi HTF, druhé místo spadlo na Manu, třetí místo rozzářilo Maják a všem k jejich úspěchu pográtulovala Pražská diecéze. Nejlepším střelcem se skórem 6 gólů se stal J. Kosek z Majáku. Výkony nejlepších byly odměněny výrobky z keramické dílny Nazaret Husitské diakonie.

Pavel Kolář

Psali jsme před sto lety

Ku dni Husovu. Všem duchovním správám ČČS ukládá se, aby na památný den umučení Mistra Jana konány byly slavné služby boží s případnou promluvou. Zpívány bud' tež písně: „Svatý Václave“ (před začátkem). Mešní Husova „Hled', Bože lásky“. 3. Kdož jste boží bojovníci“ (po obřadech). K případnému žehnání: „Jezu Kriste, štedrý kněze.“ Před rozchodem národní hymny. Slavnost může být konána též na příhodném místě v přírodě; jen dbáti jest náležitě důstojnosti. Kde by nebylo lze slaviti 6. července, budiž oslava vykonána v předvečer nebo příští neděli. Český zápas č. 24, 2. 7. 1920, s. 5

Církve na straně potřebných

Pomoc bližnímu je nedílnou součástí křesťanského poslání a nejinak tomu bylo během pandemie koronaviru, která zasáhla do života všech lidí. Na tiskové konferenci pořádané Ekumenickou radou církví (ERC) se sešli zástupci církví a církevních charitativních organizací, aby společně odprezentovali aktivity, které v uplynulých týdnech vyvíjeli a nadále v souvislosti s pandemií COVID 19 vyvíjejí. Jednalo se částečně o reakci na kritiku komunistického poslance Vojtěcha Filipa, který nařkl církev z odmítnutí jakkoliv se podílet na řešení krize v čase pandemie.

„Církve okamžitě zareagovaly na rozvíjející se krizi a na všech úrovních nasadily prostředky ke službě veřejnosti. Do pomoci v době koronavirové se zapojili duchovní, kněží a pastoři všech denominací. Někteří z nich byli doslova v první linii, zejména nemocniční kaplané. Někdy to pro ně znamenalo zavřít se do izolace kvůli karanténním opatřením, aby mohli dál poskytovat duchovní podporu pacientům, o kterou byl v době krize velký zájem,“ zaznělo z úst generálního sekretáře ERC Petra Jana Vinše. Na tiskové konferenci se poukázalo na to, že církve flexibilně reagovaly na uzavření svých sborů online bohoslužbami, biblickými hodinami nebo duchovními promluvami. Ve spolupráci s Českou televizí a Českým rozhlasem se podařilo zajistit také pravidelné týdenní přenosy bohoslužeb. Lidé uzavření ve svých domovech díky tomu nepřišli o formu společenství, na kterou jsou zvyklí, a řada

duchovních navíc v této době cíleně udržovala kontakty se svými věřícími prostřednictvím telefonického spojení. Do pomoci se také doslova vrhlo ohromné množství dobrovolníků. „Ze stovek farností a sborů máme informace o církevních dobrovolnících, kteří o vlastní iniciativě nebo v koordinaci místní církevní obce šli roušky, distribuovali dezinfekci a ochranné pomůcky, nakupovali seniorům a angažovali se v této důležité mezilidské výpomoci. Na menších obcích se často farnosti a církevní sbory spontánně stávaly koordinačními centry pomoci, na která se obraceli i dobrovolníci a potřební mimo hranice církve,“ uvádí se ve společném prohlášení ERC. Kromě spontánních aktivit v církvích, farnostech a sborech se v krizi na profesionální ale také dobrovolnické bázi zapojily církevní charitativní organizace. Na tiskové konferenci s prezentací

konkrétní pomoci vystoupili zástupci katolické Charity, Armády spásy, evangelické Diakonie, Slezské diakonie a Husitské diakonie. Pomoc se organizovala na materiální úrovni – např. výroba ochranných štítů, šití a distribuce roušek, distribuce dezinfekce, rukavic a dalších ochranných pomůcek nebo vitamínů pro seniory. Charitativní organizace pomáhaly s nákupy, rozvážkami stravy a léků především seniorům a osamělým. Zřízeno bylo také mnoho krizových linek a týmy charitativních organizací se zapojily do krizových štábů po celé republice. S dodržením všech bezpečnostních opatření byly nadále poskytovány služby domácí zdravotní služby, včetně hospicových služeb a pečovatelských služeb, pokračovala pomoc lidem bez domova a drogově závislým, nízkoprahová centra běžela alespoň on-line a on-line kontakt seniorům s příbuznými v domovech pro seniory se dařilo zabezpečit přes tablety... „Církevní pomoc, která se odehrává v té nejzákladnější rovině sociálních vztahů, se možná může na první dojem jevit neviditelná, ale pokud by zde nebyla, tak její absence by byla viditelná velice,“ uzavřel konferenci Vinš.

Kateřina Klasnová

Ústřední rada Církve československé husitské
Vás srdečně zve při příležitosti 605. výročí mučednické smrti Mistra Jana Husa

na bohoslužbu
v Betlémské kapli v Praze,
která se koná
6. července 2020 od 15 hodin.

Bohoslužbu povede patriarcha Církve československé husitské Tomáš Butta,
s královéhradeckým biskupem – správcem diecéze Pavlem Pechancem a farářkou Evou Mikuleckou.
Kázání pronese olomoucký biskup Tomáš Chytil.

Během liturgie vystoupí Pěvecký sbor varhaníků a zpěváků Církve československé husitské se sbormistrem a hudebním dramaturgem Zdeňkem Kovalíkem, úvodní chorál zahráje dechový kvintet „Zestě Pražského hradu“.

Informační balík vyjde v příštím vydání a obsahuje přehled o CČSH a Pražské diecézi, aby se lidé mohli dozvědět více o CČSH.

Ježíš zjevující se a mizející

Janovo evangelium je evangelium o slovu, jež se stalo tělem. Zpravuje nás předně o Ježíšově nadpozemském božském původu a v dalším plánu o jeho předzvěděni o těch, kdož uvěří a zamilují si Boha, neboť Bůh byl tím, kdo si je prve zamiloval a poznal.

Jsou-li synoptická evangelia dobrou zprávou či poselstvím, Janovo evangelium je už jakousi „dobrou“ teologií: teologií zjevení, ovšem teologií spíše nežidovskou, tj. univerzalistickou, teologií logu. Přes onen nežidovský ráz nacházíme u Jana zastoupeny dva židovské motivy: motiv vyvolení a motiv poslušnosti a plnění přikázání z lásky.

U Jana není tím hlavním podat zprávu o Ježíšově pozemském životě, ale o jeho božském původu, o jeho sestoupení a vystoupení zpět k Otci. Příběh o Ježíšově narození zde pochopitelně chybí. Jestliže Ježíšův výstup k Otci řeší u synoptiků problém jeho druhého života po vzkříšení, je u Jana sestup a výstup něčím samozřejmým, co patří k sobě.

„Nikdo nevstoupil na nebesa, leč ten, který sestoupil z nebes, Syn člověka.“ (J 3,13). Projevuje se zde silný vliv pavlovské tradice: „co jiného znamená 'vystoupil', než že předtím sestoupil dolů na zem? Ten, který sestoupil, je tedy tentýž, který také vystoupil nade všechna nebesa, aby naplnil všechno, co jest.“ (Ef 4, 9n).

Všechny literární prostředky zde slouží hlásání této koncepce sestupu a výstupu Božího Syna, zejména zázraky, jež mají toto dosvědčovat, přičemž jejich materialistické (nitrosvětské) aspekty jsou potlačovány nebo zamítány. Proto někdy Ježíš odmítá žádosti o zázraky nebo kárá ty, kdož je vyžadují (podobně jako

u synoptiků).

Ze stejného důvodu Ježíš někdy mizí a zase se objevuje, avšak jeho příchod je vždy zvláštní, pokaždé jakoby novým zjevením. Pasáž, jak Ježíš utišil bouři, připomíná Žalm:

„Ti, kteří se vydávají na lodích na moře, kdo konají dílo na nesmírných vodách, spatřili Hospodinovy skutky; jeho divy na hlubině.

Poručil a povstal bouřný víchř, jenž do výše zvedl vlnobití.

Vznášeli se k nebi, řítily se do propastných tůní, ztráceli v té spoušti hlavu.

V závratí jak opilí se potáceli, s celou svou moudrostí byli v koncích.

A když ve svém souzení úpěli k Hospodinu, vyvedl je z tísně: utišil tu bouři, ztichlo vlnobití. Zaradovali se, když se uklidnilo, on pak je dovedl do přístavu, jak si přáli.“ (Ž 107,23–30).

Ano, jakmile se Ježíš dotkl lodí, byli učedníci náhle v přístavu. Motiv plavby po moři připomíná ovšem též Dt 30,14. Toto místo Pavel nepřesně cituje, resp. v Ř 10,6 vypouští obraz cesty za moře.

V J 6,22 učedníci plují za Ježíšem, aby se s ním setkali, ale dostávají se do nesnázi, loď se málem potopí. Nakonec se setkávají s Ježíšem, ale jen proto, že jim vyšel vstříc, nikoli, že by jej sami dostihli nebo našli. V největší nouzi je Ježíš nejbližší. Podobně jako učedníci, tak i zástupy vypluly hledat Ježíše do Kafarnaum. Tam ho lidé našli a divili se, jak se tam dostal, neboť viděli učedníky odplouvat bez něho. Ježíš jim však vytkl, že jej

hledali jen ze světských důvodů poté, když jej viděli rozmnožit chleby a ryby.

Jistě si přejeme, aby se naše církev rozrůstala, aby všechno běželo bez otřesů a církev prosperovala po všech stránkách. Jistě, bez Ježíše a jeho Otce to nepůjde! Kde je však Ježíš? Kam se ztratil? Kdyby alespoň ten Duch Kristův s námi zůstal. (Tu se nabízí odpověď z Dt 30,14: netřeba vystupovat na nebe nebo se plavit přes moře...).

S Duchem to ovšem je jako s větrem, jak čteme u Jana ve 3. kapitole.

Ti, co se narodili z Ducha, ti jej ovanuti jím vnímají jakoby ve stavu věčnosti, leč právě proto nevědí, kam směřuje zde v podmínkách časnosti. Přáli bychom si být církvi, jež se zrodila a žije z Ducha. Je-li tomu tak, nedivme se, že nevíme, kam směřuje. Všecka lidská moudrost a snaha, správa a hospodaření, vzdělání kněží, výchova dětí, pastorační atd. – nic z toho nezaručuje úspěch na cestě dějinami, zde na zemi. Je těžké v dnešní době vykládat otevřeně Janovo evangelium, jen tak povědět, že kdo se nerozpo-

me s Ježíšem na svého Otce a nebude jej milovat a poslouchat, ten od něho evidentně nepochází a nemůže se tedy k němu ani navrátit. Je těžké říci, že sami nic nezmůžeme, že jsme zcela vydáni vůli Boží. Někdo Ježíše ztrácí a někdo nachází. Někdo se jej zmocňuje, aby jej brzy ztratil, a někdo jen ztrácí, aby jím byl nalezen.

Nebojme se, jestliže naše církev zaniká a časná podoba pomíjí. Musíme se narodit znovu!

Michal Kotrba

Dveřní aneb Brano zavírá samo?

Měl jsem tentokrát opravdu naspěch, a tak mi nezbylo než se rychle vypravit, nasoukat se u věšáku do bundy a obouvat zároveň mezi dveřmi a pak seběhnout ze schodů, jenže v tu chvíli mě napadlo, že jsem v tom kvapu asi nevpnul vaříč v kuchyni a taky okno do ulice zůstalo dokořán. – Ach jo – povzdechl jsem nad beznadějným výkonem stárnoucí paměti a vrátil se zpátky.

Cestou mi šmátrání po kapsách odhalilo další zapeklitý problém. – Taky už doma přejdete z pokoje do kuchyně a v tu chvíli zapomenete proč? – smál se soused u poštovní schránky. – Nic si z toho nedělejte – utěšoval mě dál – na základě vědeckého bádání se totiž nedávno zjistilo, že za tu poruchu myslí můžou dveře. Pokud se vrátíte zpět, většinou se vám vybaví v paměti, a to hned, co jste to vlastně chtěl. Američtí psychologové, snad z Univerzity Notre Dame ve státě Indiana, jako první objevili, že procházení dveřmi působí v naší mysli proces, který se nazývá – ohraničení událostí. Takové ohraničení od sebe odděluje myšlenky na dvě skupiny. Do té první náš mozek pečlivě uloží myšlenky, které jsme měli v jedné místnosti a zároveň ve dveřích připraví nepopsanou

stránku myšlení do nového prostředí, v tu chvíli si člověk většinou v duchu spílá, že je sklerotický hlupák s děravou pamětí, ale není tomu tak, příčinou jsou především a hlavně ty dveře.

Neutěšujte mě – zabručel jsem na souseda místo pozdravu – jednak nežijem v Americe ale na Horácku uprostřed Evropy a hlavně, já ty zatracené dveře zabouch – a klíče zůstaly v zámku z druhé strany! Ted' můžu jít leda do prčic a kde budu shánět zámečnicka? – Praktický soused mi naštěstí mobilem zavolal hasičskou službu na otevírání dveří, takže zapnutý vaříč v kuchyni nestačil zapálit vyhráté hnízdo. Usadil jsem se s úlevou poblíž doruda nažhavených plotýnek a času jsem najednou měl víc než dost.

Zapomnětlivost je důsledek usilovného myšlení nebo jeho naprosté absence, právo být zapomnětliví mají tudíž jen géniové a idioti – prohlásil kdysi psycholog Rubinstejn. Jenže, přátelé spěchu a znalci kvapných úprků z domu, kdo mi teď poví, proč jsem já a zrovna dneska musel zjistit, že jsem génius?

Dosud skrytě geniální

Jan Schwarz

Nad Písmem

Chmurné evangelium?

K památce mučednické smrti Husovy je nám dáno čtení z evangelia, které mnohdy rád přeskočím a těžko si je vykládám, místo radostného křesťanského úsměvu (vzor Ž 91) se vkrádá pochybnost a obavy. A skutečně Ježíšova slova zní chmurně. Říká je učedníkům ve chvíli, kdy je posílá na misi a pozitivní motivace to zrovna není. Jako ovce mezi vlky.

Dejte si bacha na lidi, budou na vás zlí. Vydávání (udávání?), tresty, výslechy před mocnými, obžaloby. Ohrožení smrtí. Rozkol v rodinách, děti proti rodičům, nenávisť kvůli víře. Děs. Ale současně: nedělejte si starosti. Bude vám dáno. Promluví ve vás Duch Otce.

Jistěže Ježíš nechce své věrné vyděsit, ale připravit. Abychom nebyli přestraseni z toho, co hrozí v budoucnosti. Abychom nepanikařili z každého „znamení doby“ (velmi výživná je k tomu ještě celá kap. 24). Abychom věděli, že se zlé věci mohou dít dobrým lidem, v obyčejném životě a ještě víc možná v duchovní službě a v církvi. Abychom nepodléhali naivní představě, že nám Pán všecko umete na cestě našeho úspěšného křesťanství, že může být hůř.

A zároveň slyšíme, že si nemáme dělat starosti. Slovy Pavlovými: nic

nás nemůže odloučit od lásky Kristovy!

Většina apoštolů zřejmě skončila násilnou smrtí a po nich mnoho dalších. I dnes. Nechce se mi domýšlet, jak musí čelit skutečnému teroru věřící na mnoha místech světa. Jaká je to odvaha, počítat se ztrátou všeho a všech nebo se smrti. Obstal bych já v takové zkoušce? Nikolivěk. Děkuji, Pane, že to snad nebude potřeba zkoušet, a prosím za sílu a pevnost víry pro všechny, kdo tím prochází.

Jana Husa považují za (řečeno moderně) charismatika. To vše mu dal Duch podle Ježíšova zaslíbení: oddanost Pánu, prorocké poznání podstatného, odhodlání k zápasu, přímocharost a pevnost víry i v osamělosti a ohrožení. Že těm obdarováním neporozuměly tehdejší špičky, je tragika církve. I naše Husova církev v minulosti tato charismata projevila a nesla jejich dobré ovoce. A taky je někdy postrádala a skláněla se před mocnými, mlče-

la k nepravosti, nezastala se pronásledovaných. Mlčela ke lži a tutlala pravdu. A stále je to aktuální, čas nás znovu a znovu prověřuje, jestli jsme už připraveni. V malém i velkém. Přinese budoucnost prověrku charismat?

Malý příklad. Chyběl mi jasný hlas představitelů církve (nejen naší) o Velikonocích: nechte nás NĚJAK slavít svátky, když už je narváno v Baumaxu. Jistě, viděli jsme desítky krásných přenosů na Youtube a Fb a slova na mailech a sms atd. Rezignovali jsme na sváteční shromáždění. Sklapli jsme poslušně krovky a připojili se ke všeobecnému strachu.

Co budeme dělat, jestli půjde opravdu do tuhého? Chraň Bůh. Jedna podivná věta Ježíšovu povzbuzení ještě předchází: Hle, já vás posílám jako ovce mezi vlky: buďte tedy obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice.

František Tichý

Z kazatelského plánu

5. neděle po svatém Duchu

Na myslí nám tane tvé milosrdenství, Bože, zde, uprostřed tvého chrámu. Jak tvé jméno, Bože, tak i tvoje chvála zní až do končin země.

(Žalm 48,10-11)

První čtení z Písma: Zacharjáš 9,9-12

Tužby pro dobu po Duchu svatém (II)

2. Aby ze zármutku všedních starostí a zloby malicherných sporů naši mysl vzhůru k sobě povznášel, modleme se k Hospodinu.

3. Aby daroval nám sílu konat dobro a v dobrém díle pracovat pro větší slávu Boží a pokoj mezi lidmi, modleme se k Hospodinu

Modlitba před čtením ze sv. Písma

Panovníku, Hospodine, učíš nás zachovávat tvá přikázání, abychom milovali tebe a naše bližní. Daruj nám svou milost, ať jsme ti oddáni celým srdcem a navzájem spojeni čistou láskou! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 7,15-25a

Evangelium: Matouš 11,16-19.25-30

Verš k obětování: Žalm 18,28.32

Verš k požehnání: Žalm 34,9

Modlitba k požehnání

Panovníku, Hospodine, dej, ať nás nebeské tajemství večere Páně obnoví ve víře, posvěti v lásce a posílí v naději! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 10, 25, 60, 70, 76, 104, 107, 148, 192

Matouš 10,17-22

Pane, prosíme pokorně, uč nás rozumět dobře a lidem kolem nás, rozumět naší roli ve světě a naší službě, nést dobré ovoce víry a být v ní pevný, nebát se pro Krista přijmout kříž. Dávej nám k tomu moudrost a dary tvého Ducha. Amen

Pieta i výzvy - živý odkaz Staroměstské exekuce

Staroměstské náměstí bylo v neděli odpoledne 21. 6. svědkem piety i výzev z úcty k popraveným vůdcům stavovského povstání. Shromáždilo se kolem 100 účastníků, 27 z nich drželo jména popravených 21. 6. 1621, dokonce se účastnili i přímí potomci několika z nich. K pamětní desce na Staroměstské radnici položili věnce a květiny pan europoslanec Jan Zahradil, zástupci magistrátu Hlavního města Prahy (pan primátor se omluvil z důvodu karantény), potomci popravených, předseda spolku Exulant, sdružující potomky popravených, kterých je v celém světě cca 11.000, a další zástupci i jednotlivci. Za ČČSH položila květinu farářka Hana Tonzarová.

Pietní shromáždění uvítal a oslovil bratr dr. Pavel Černý, emeritní předseda Cirkve bratrské a emeritní předseda Ekumenické rady církví v ČR a nyní předseda Kostnické jednoty, která letošní pietní akci společně se spolkem Exulant, potomky popravených, Masarykovou společností, Společností E. Beneše a dalšími spoluorganizovala. Bratr Pavel Černý zahájil svůj projev citací z epištoly Židům 13,7: Mějte v paměti ty, kteří vás vedli a kázali vám slovo Boží. Myslete na to, jak dovršili svůj život, a následujte je ve víře! Na úvod připomněl 350. výročí J. A. Komenského, který ve své knize Historie o těžkých protivenstvích církve české píše i o Staroměstské exekuci, kterou prožil jako 28letý. V knize dosvědčil, „jak manželky a děti odsouzených k smrti prosily za zmírnění trestu. Nebyly vyslyšeny. Odsouzení byli vystaveni velkému tlaku, přemlouvání, aby opustili svou víru. Byl to velký nátlak ze strany jezuitů a kapucínů. Některým za opuštění vyznání bylo nabízeno zachování života. Ani jeden z odsouzených neodvolal a nezradil své přesvědčení. Poslední dny před popravou strávili v modlitbách, v písních a při slavení sv. večeře Páně.“ V aktualizaci této události dále br. Černý uvedl: „Dnes bývá stavovské povstání interpretováno často jako politické spiknutí. Neměli bychom

zapomínat, že to byl především zápas za zachování náboženské svobody... byl to zápas za svobodné vyznání Krista a svobodné konání křesťanských bohoslužeb.“ A dále rozvedl, že: „Jejich krev, stejně tak jako např. krev lidí popravených v době nacismu a komunismu, je dnes výzvou, aby- chom bránili všem totalitám...“ Svůj projev ukončil výzvou k modlitbě za svobodu vyznání, k čemuž nás odkaz všech těchto obětí zavazuje. Celý projev si můžete přečíst na stránkách dr. Pavla Černého: <https://pavel.onesim.net/cs/proslov-pri-pietni-vzpomince-na-27-popravenych-ceskych-panu-21-6-2020> Druhým z řečníků byl eroposlanec pan Jan Zahradil. Vystupuje zde každý rok, a proto si dle svých slov dovolil hovořit letos v širších souvislostech. Popravení pro nás ztělesňují „svobodu vyznání, tedy v dnešním pojetí vlastně svobodu slova a projevu, toleranci, tedy schopnost různých názorových proudů žít pospolu v jednom celku, českou reformaci jako unikátní dějinný fenomén, který se nakonec historicky vyvinul do jednoho z hlavních stavebních kamenů při formování naší národní identity, naší novodobé státní ideje a naší moderní samostatné státnosti.“ Letošní výročí se však odehrává poprvé ve stínu „imitace stavby, která symbolizuje pravý opak toho všeho: nesvobodu

vyznání, triumf netolerance, porážku reformace.“ Zmínil dále 130. výročí Šalounova pomníku M. J. Husa a v této souvislosti poukázal na snahu o „přepólování historie“. Tam, kde dříve bylo mínus, se dá dnes plus, takže slyšíme, že „doba pobělohorská – najednou to není symbol temna, devastace země ve válečném konfliktu, bezprecedentní konfiskace majetku domácích elit a jejich masového exodu, ale prý naopak symbol nastupující stability, prosperity a budoucího národního rozkvětu. A o habsburském impériu slyšíme, že to byl vlastně ideální model nadnárodního soužití, který stačilo jen trochu reformovat a nemuseli jsme jej bourat. Z tohoto podhoubí se pak rodí i potřeba obnovovat již jednou padlé modly minulosti.“ Jan Zahradil se ale nehodlá „se sebemrškačskou reinterpretací vlastních dějin“ smířit, ani k ní nechce mlčet, naopak vyzval k tomu se proti ní aktivně postavit. „Nenásilně, ale nekompromisně.“ A vyzval: „Bavme se proto spolu intenzivně o tom, jak“

Celý projev pana Jana Zahradila včetně videa můžete číst a vidět na jeho webové stránce:

<http://zahradil.cz/2020/06/22/projev-k-vyroci-staromestske-popravy/> Poté zazněla v podání sestry farářky Jany Šmardové báseň Andělské pápěří, která poeticky vyjádřila aktuálnost odkazu nejen popravených, ale i M. J. Husa a mnohých dalších.

Po mém krátkém projevu pojetém symbolicky na téma boj – pokoj – neboj, které vycházelo z textu z ekumenického lekcionáře pro danou neděli, po němž jsem připojila modlitbu Otče náš společně se zúčastněnými a píseň Soudce všeho světa, se ujala slova historička dr. Marie Neudorfllová. Připomněla důsledky Bílé hory „osudově tragické pro budoucnost českého národa, do té doby z 90 % protestantského“, ale „i pro Evropu, kterou poté pustošila třicetiletá válka“. Připomněla dále následnou „200 letou duchovní, mravní a sociální bídu manifestovanou okázalým barokem, která vedla k hladomorům a nakonec k revolucím.“

Oproti tomu zmínila 200 letou tradici důrazu na náboženskou toleranci, rozvoj kultury a jazyka, vzdělanosti, vlastní šlechtu a zmínila osobnosti M. J. Husa, Petra Chcelčického, J. A. Komenského. Ve svém projevu zmínila také Mariánský sloup včetně interpretace důvodu jeho vzniku – sloup – postavený 4 roky po 30. válce – „byl především symbolem nad svobodnějším protestantstvím, nad českým národem, jeho 200 let trvajících reformací, spjatou se vzděláním, se svobodným přístupem a výkladem Bible, ne v latině, ale v češtině...“ Vyzdvihla dále osvícenství doprovázené „myšlenkou rovnosti lidí, svobody, práva na důstojný život i nižších vrstev“. Proti tomu i dnes stojí „pokřivené výklady historie a obnovování různých symbolů ...nedemokratické moci nad lidmi“, které podléhají i některé politiky a média. I dnes, podle dr. Neudorfllové, „v této opět politicky turbulentní době musíme vědomě navazovat na hodnoty, které převažovaly ve svobodnějších obdobích českého národa včetně 200 leté reformace s její náboženskou tolerancí, důrazem na češtinu a demokratizaci společnosti národa v kulturním a sociálním smyslu.“ Za nebezpečné označila idealizování Rakouska Uherska, monarchie. Za nejcennější závazek vůči popraveným označila nutnost seznamovat veřejnost, děti a studenty s „cennými aspekty pozitivního úsilí a humanitní demokratizace českého národa uskutečňovanými převážně vlastním úsilím a navzdory poměrům.“ Poté přečetla herečka Jaroslava Kretschmerová modlitbu Kryštofa Haranta, pána z Polžic a Bezdružic a Jindřicha Ota z Losu na Komárově. Ve velmi jímavém líčení se účastníkům zpřítomňovala událost posledních hodin popravených, kteří v důvěře v Pána podstupovali smrt jako nespravedlivě odsouzení. **Hana Tonzarová**

Pokračování v příštím čísle

Ježíš a Lazar

Jen věřit v divy – nebo raději konat divy?

V okolí Betanie se roznesla zpráva o úmrtí Lazarově. Lazar i jeho sestry (Marie a Marta) byli z nejdvanějších přátel Ježíšových. Nazaretský Mistr byl právě v jeruzalémském okolí a na cestě k nim. Marta mu vyšla vstříc.

Lazar byl uložen už tři dny v skalním hrobě, když přišel Ježíš do Betanie. Dal si odvalit hrobní kámen a vzkřísil Lazara. Veřejnost to vzrušilo; i do Jeruzaléma pronikla ta zpráva a Lazarovo vzkříšení bylo vzpomenuo potom i v souvislosti s Ježíšovým zatčením. Vzkříšení člověka skutečně mrtvého považujeme v církvi československé za věc nemožnou. Bůh je ovšem všemohoucí a mohl by vrátit život i mrtvému tělu. Ale Bůh toho nečiní, protože by jednal proti vlastním zákonům, tedy na újmu své dokonalosti. Není však příčiny pochybovat o tom, že Lazar byl považován opravdu za mrtvého, pohřben a že ho Ježíš vyvedl z hrobu živého. Velmi teplé podnětí těch krajin vedlo k tomu, aby se pohřbívalo ihned, jakmile člověk skončil (nebo se myslelo, že skončil). Jistě se přihodilo mnoho nedopatření a bývali pohřbeni lidé v pouhých mrákotách. Nebylo-li jim včas pomoci, zahynuli.

O Lazarovi praví evangelium, že jeho tělo se již rozkládalo a zapáchalo. Snad to bylo jen mínění jeho sester před otevřením hrobu; považovaly rozklad těla po třech dnech už za samozřejmý. A ukládaly bratra do hrobu v přesvědčení, že je skutečně mrtvý. Ostatně, ovzduší v hrobním sklepení bylo již samo sebou těžké, takže se dalo mluvit o zápachu.

Ale co dnes záleží na těch všech otázkách člověku náboženskému? Ten se po způsobu prostých lidí dávné doby neptá na divotvorné činy. Nehledá v nich Boží poslání Ježíšovo. Náboženství mu není snůškou neobyčejných úkazů nebo očekávání; ani seancí. Víra mu není pro pobavení, vzrušení rozptýlení.

Ježíše opředla jeho doba věhlasem divotvorností. Ale to byla doba přechodná, pomíjivá sláva. On sám si na ni nezakládal. Ježíš dokonce vytýkal lidem, že hledají u něho divy a zázraky a nazval je za to „pokolení zlé a nevěrné“. Jeho náboženské působení nezáleželo v tom, aby při-

pravoval světu vzrušující podívanou. Chtěl způsobit přerod srdcí, ovzduší lásky a milosrdenství. Pracoval o zmírnění utrpení, o odstranění zbytečného zla duchovního i tělesného. Zabýval se nemocnými, opovrženými, i do hrobu již položenými lidmi. A jeho starostlivost o postižené lidi nesla ovoce. V tom záleží Ježíšova božská velikost a trvalý jeho význam. Nevědomý svět ovšem nepochopil základní smysl jeho činů ani pohnutku lásky a milosrdenství: lidé se vzhlíželi v překvapujících výsledcích, viděli zázraky a chtěli divy.

Chtějí dnes mnozí lidé v náboženství více, než pouhou seanci a opojení z neobyčejna? Touží více než po svém duchovním potěšení po svém spasení? Neulpěly i mnohé hluboce věřící duše na pouhé divotvornosti Ježíšovy? Nevidí skoro výhradně v tom jeho božství a spasitelné poslání? Bohužel, až příliš často! A při tom zůstává stále úhorem ono pole křesťanství, kde se má pracovat, docela všedně pracovat tak, jak Ježíš chtěl a jak toho dal příklad.

Také dnes žije-nežije tolik Lazarů ve sklepení svých ponurých dnů. Sami se odtamtud nedostanou. Náboženství pouhé víry a útěchy jim odtud nepomůže. Almužna sociálních podpor a nadílek také ne. Ti živí-neživí čekají na soustavnou práci křesťanského milosrdenství, k němuž podnět přichází sice z oblastí duchovních, ale ta práce musí být viditelná, hodně věčná, pro tento život. A zde lze vykonat pravé divy i dnes.

Náboženská práce, která chce mít na zřeteli hmotnou i duchovní bídu lidstva, není nikterak světečného rázu. Je to práce často hodně všední, drobná a nepřijemná, nevděčná a svízelná. I lidé náboženští se jí jaksí bojí. I někteří duchovní. Myšlenkový a citový svět je jim schůdnější, pohodlnější, lákavější. Myslí, že jen tam je jejich poslání. Jít a vlastním rukama pomoci vykonat leccos praktického z toho, co hlásají, mnohý považuje pod svou důstojnost. Zápach z lazarských hrobníků odstrašuje, není příjemný. Ale jak jinak pomoci životu a k životu, než především příkladem činů? Nutno po vzoru Ježíšově odhodlaně přistoupit ke každému nevábnému hrobu dnešního života vykonat tam křesťanský čin. V sociální práci, v šíření našeho obrodného tisku, v hospodářských starostech náboženských obcí – a všude jinde, kde je potřeba přiložit ruce k dílu, aby bylo více života.

Kde to chápou a kde tak pracují, tam se dějí opravdu divy nepochopitelné – a přece samozřejmé.

Michal Kotrba

Znovuotevření Nízkoprahového klubu Husita

Po nuceném omezení sociálních služeb z důvodu vládních opatření jsme se přesunuli hlavně do terénu a vzali mladé dívky do ZOO Praha. Výlet to byl parádní, bylo fajn po delší době vyrazit ven a ukázat dětem a mladistvým, že jsme stále tady a postupně se přesouváme z online prostředí zpět na Žižkov. Plánujeme výlety, akce a znovu otevíráme dveře Nízkoprahového klubu Husita. Sice stále nebyly otevřeny pavilóny, ale i tak návštěva ZOO stála za to. Další akcí pro děti bylo grilování na Parukářce. Děti si samy připravily hamburgery a pochutnaly si na klobáskách a sýrech. A pořad jsme jen slyšeli: „jééé to je super, že se konečně všichni vidíme, když se nepotkáváme ve škole!“ Což i pro nás bylo příjemné. Dali jsme dětem prostor k setkání, v čemž nadále pokračujeme. Odpoledne jsme zakončili menší taneční zkouškou a děti si odnesly v telefonech skvělá videa z venkovního tančení! Jsme rádi, že už můžeme NK Husita znovu otevřít a poskytovat dětem a mladistvým podporu v jejich životech. Těšíme se na setkávání s nimi v našem klubu i v terénu.

Bc. Anna Zavřelová
Sociální pracovnice (NZDM Husita a OK Poradna)

Zprávy

600 let výročí bitvy na Vítkově

Jste srdečně zváni na vzpomínkovou akci - 600 let výročí bitvy na Vítkově. Akce se uskuteční v neděli **19. července 2020 od 10 hodin** v kostele svatého Jana Křitele na Prádle (Říční 6, Praha 1). Více informací o akci naleznete na stránkách církve v rubrice "pozvánky". Těšíme se na vás.

Ekumenická bohoslužba u příležitosti 605. výročí upálení Mistra Jana Husa

Táborské křesťanské církve ve spolupráci s městy Tábor a Sezimovo Ústí vás zvou na tradiční ekumenickou bohoslužbu u příležitosti 605. výročí upálení mistra Jana Husa, 600 let Tábora a 100 let Církve československé husitské. Kozí hrádek v pondělí **6. července 2020** od 10 do 15 hod. s liturgií Karla Farského CČSH a společnou večeří Páně pod obojí způsobou. Hudební vstupy obstará Církev bratrská, doprovod liturgie Dalibor Matoška, kázáním poslouží farářka Kamila Magdalena Lukasová, oba z CČSH. 11.30 koncert Caine-MI – Caine (CČSH) a Sasanka (ČCE), autorské křesťan-

ské písně 13.00. Basilejský koncil, divadlo studentů teologie a duchovních. Dobrovolná sbírka bude věnována na potřeby waldorfské mateřské školky Janiček, opravy sochy na hrobu Františka Bílka v Chýnově a venkovní schodiště ke kolumbáriu CČSH v Táboře. Prosíme letos o vlastní dopravu na Kozí hrádek, domluvu ve sborech a farnostech na odvozu a společném občerstvení z vámi přinesených zásob k agapální hostině mezi jednotlivými částmi programu. Doporučujeme vzít s sebou deky na sezení nebo skládací stoličky a deštníky proti slunci i dešti. Těšíme se na společný ekumenický sváteční den, setkání s vámi, rozhovory a spolubytí. Kéž Bůh žehná nám všem, i celému Stvoření.

Letní Duchovní cvičení

Brněnská diecéze Církve československé husitské srdečně zve na letní Duchovní cvičení. Místo: Penzion Zahradka, Lipová 26, 602 00 Brno
Čas: **13. července – 17. července 2020.** (Začínáme v pondělí v 9:00 a končíme v pátek obědem.)

Doprovázení: Daniel Majer a Petr Šandera. Předpokládané náklady: 1320 Kč příspěvek za DC/osoba + 1400 Kč na osobu ubytování hotelová část nebo 800 Kč na osobu ubytování turistická část. Přihlásit se můžete do 8. července na adrese: Brněnská diecéze CČSH, Joštova 7, 602 00 Brno nebo na e-mail: michaela@ccshbrno.cz. Do přihlášky uveďte: jméno a příjmení, adresu, kontakt (telefon, e-mail), případně zvláštní požadavky (např. dietu apod.)

www.ccshbrno.cz

Nové stránky Husitské diakonie

Husitská diakonie má nové webové stránky, které si zaslouží pozornost naší církevní veřejnosti. Věříme, že si díky těmto stránkám Husitská diakonie najde ještě větší známost a podporu u širší občanské veřejnosti. Kromě této webové stránky www.husitskadiakonie.cz je nyní Husitská diakonie také k nalezení na Facebooku.

Husova zvonička

Náboženská obec Církve československé husitské v Rychnově nad

Kněžnou se chystá v rámci diecézní akce Večer pro M. J. Husa na uvedení Husovy zvoničky Dobré vůle do provozu. Nápis na zvonu upozorní na důležité události letošního roku: 100 let existence naší církve, 80 let domácí náboženské obce, 605 let od úmrtí M. J. Husa, 17 let partnerství se saským evangelickým sborem ve Weissig-Schoenfeldu i potřebu být lidmi dobré vůle, jak jsme prožívali letos

při koronavirové karanténě. Večer pro M. J. Husa se koná v neděli **5. července od 18 hodin** v Husově sboru (a na přilehlé zahradě) v Bezručově ulici v Rychnově nad Kněžnou. Po rozeznění zvonu bude pokračovat další program, např. rozhovor reportéra s Husem (autora Zdeňka Sázavy), připomínka Husových slov a písní v praxi naší církve a další.

Z ekumeny

Přípravy na připomínku 400 let od bitvy na Bílé hoře

V souvislosti s výročí 400 let od bitvy na Bílé hoře, svedené v neděli 8. listopadu 1620, se chystá řada akcí. ČBK, ERC a Opatství Venio, klášter benediktinek na Bílé hoře představily program, který by měl připomenout tuto událost z historie českých dějin. Na 15. a 16. srpna sestry benediktinky plánují poutní slavnost s prohlídkami kláštera, přednáškami, koncertem barokní hudby i modlitbami. Od září do listopadu se ve spolupráci s Národním archivem otevře v poutním areálu výstava k výročí bitvy na Bílé hoře. Organizátoři slibují ukázat i dokumenty nalezené při opravách kostela. Texty a ilustrace na výstavě mají přiblížit příběh bitvy a proměny jejího vnímání v českých i evropských dějinách. Zvláštní pozornost bude patřit poutnímu areálu.

Součástí připomínky výročí Bílé hory je dlouhodobější aktivita České biskupské konference a Ekumenické rady církví, které společně vytvořily odbornou komisi ke studiu konfesních dějin 17. století a souvisejících témat. Tato skupina publikuje pravidelně pracovní listy pro farnosti, školy a širokou veřejnost a pořádá odborná kolokvia. Letošní kolokvium proběhne ve středu 14. října v prostorách ústředí ČCE v Jungmannově ulici a jeho tématem bude Role Bílé hory při utváření české národní a konfesní identity.

Hlavním bodem společné připomínky ERC a ČBK budou ekumenické nešpory na Bílé hoře přímo v den výročí, tedy v neděli 8. listopadu od 15.00 hodin. Tyto nešpory budou obsahovat i kajícnou modlitbu, v které budou představitelé církví vyznávat minulá zranění a prosit Boha nejen za odpuštění, ale i za naději pro společnou cestu do budoucna.

Na ekumenické nešpory následně naváže odhalení Kříže smíření v Aleji exulantů. Smírčí kříž patří do české duchovní tradice a bývaly vztyčovány na místech, kde se událo něco neblahého. Moderní podoba tohoto kříže, jejímž autorem je německý benediktýn br. Abraham Fischer, odkazuje na hlubší duchovní význam smíření, které není jen lidským úsilím, ale i Božím dílem.

Více informací na www.aktualne.ccsh.cz

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Já vám dám odpočinout

Z textu Matouš 11,25-30 si vypisujte písmenka podle tohoto klíče: první číslo znamená verš, druhé určuje slovo v tomto verši a třetí je písmeno v daném slovu. Postupujte po sloupcích.

25,9,1	26,3,3	27,1,2
27,1,6	25,6,4	29,13,2
30,3,1	29,10,1	28,4,4
28,1,4	27,4,3	25,2,3
26,2,2	25,7,2	26,5,2
29,3,4	28,14,1	

(Řešení z minulého čísla: Ježíš řekl svým učedníkům: Kdo vás přijímá, přijímá mne.)

Jana Krajčříková

Autor kresby: Tomáš Altman

